

בבית המשפט העליון

בע"מ 1673/17

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: פלונית

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 9.1.2017 בעמ"ש 14240-02-16 שניתן על ידי השופטים י' שבח, ש' שוחט ו-י' אטדגי

בשם המבקש: עו"ד ירון אלירם

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 9.1.2017 (עמ"ש 14240-02-16, השופטים י' שבח, ש' שוחט ו-י' אטדגי). בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו מיום 7.1.2016 (תמ"ש 23809-06-15, השופט נ' שילה).

2. המבקש והמשיבה היו בני-זוג, אשר מעולם לא נישאו. במהלך מערכת היחסים ביניהם נולד בנם המשותף (להלן: הקטין), כיום בן 12 שנים. ביום 28.5.2006 נחתם בין הצדדים הסכם פרידה אשר אושר על-ידי בית המשפט לענייני משפחה, ובו נקבע כי המשיבה "תמשיך לטפל בילד ולגדלו כפי שהיה עד כה, והילד יהיה (ב)משמורת אמו עד הגיעו לגיל 18 שנה".

3. כעבור מספר שנים, הגיש המבקש תביעות לבית המשפט לענייני משפחה, ובהן עתר לביטול מעמדה של המשיבה כמשמורנית יחידה, לקביעה שהמשמורת על הקטין תהיה משותפת, ולהקטנת המזונות שבהם חויב. המבקש ביסס את תביעתו לשינוי של

הסדרי המשמורת על השינוי שחל במהלך הזמן, כך לדבריו, בזמני השהות של הקטין עם כל אחד מהוריו, שעל-פי הנטען הם עתה שוויוניים.

4. בית המשפט לענייני משפחה דחה את תביעת המערער בעניין המשמורת, בהתבסס על חוות הדעת של המומחית שמונתה לצורך גיבוש המלצות בנושא. בחוות הדעת, ציינה המומחית כי אינה רואה מקום לקביעת משמורת משותפת, בהסבירה ש"האם גרה בחולון והאב גר בצפון תל אביב, חייו הלימודיים והחברתיים ופעילויות הפנאי של [הקטין] כל אלה מרוכזים בחולון ... [הקטין] אינו יכול לפצל כיום את חייו בין שני מרכזים". בית המשפט לענייני משפחה ציין כי הסדרי השהות של המבקש עם הקטין הם בימים שני ורביעי משעה 19:00 ועד למחרת בבוקר, וכל סוף שבוע שני, מיום שישי ועד ליום ראשון. כמו כן, נקבע כי אין מקום לשינוי בהגדרת המשמורת, כיוון שרוב הזמן שוהה הקטין אצל האם, ואינו נמצא באופן שוויוני אצל שני ההורים.

5. המבקש הגיש ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה, וזה נדחה בבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי הבהיר כי לא מצא כל טעות בהסתמכותו של בית המשפט לענייני משפחה על חוות הדעת של המומחית.

6. בבקשה דנן למתן רשות ערעור נטען, מבלי לפרט, כי היא מעלה שאלות עקרוניות, משפטיות ומהותיות. לגוף הדברים, נטען כי הערכאות הקודמות טעו בפסקי דין, ובכלל זה שגו בכך שהניחו כי חלוקת הזמנים בין ההורים אינה שוויונית. עוד נטען כי לא היה מקום לפסיקת הוצאות ערעור בבית המשפטי המחוזי בסך 20,000 שקל, שעלתה כדי "ענישה".

7. לאחר שבחנתי את טענות המבקש הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתשובה. כידוע, בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים שבהם עולה ממנה שאלה בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים או כאשר קיים חשש שדחיית הבקשה תגרום לעיוות דין חמור (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)). הבקשה שבפני אינה עומדת באמות מידה אלו.

8. טענותיו של המבקש מופנות כלפי קביעת בית המשפט לענייני משפחה לפיה אין לשנות את הגדרת המשמורת כפי שנקבעה בהסכם שקיבל תוקף של פסק דין בשנת 2006, וזאת על-אף השינוי שחל בהסדרי הראייה של המבקש עם בנו הקטין. טענות

אלה מעוגנות בנסיבות הקונקרטיות של המקרה, ואינן כוללות היבטים עקרוניים. כל הטענות נשמעו ונדונו על-ידי שתי ערכאות, ונדחו בשני פסקי דין מנומקים ומבוססים. אשר על כן, אין מקום להתערבות בית משפט זה במסגרת דיון "בגלגול שלישי".

9. כמו כן, לא מצאתי להתערב בפסיקת ההוצאות שקבע בית המשפט המחוזי. ההלכה היא כי "אין מדרכה של ערכאת ערעור, לא כל שכן ערכאת ערעור בגלגול שלישי, להתערב בפסיקת הוצאות על-ידי ערכאה דיונית, למעט במקרים חריגים; וככלל אין בית משפט זה נוטה להידרש לפסיקת הוצאות על-ידי בית משפט שקדם, גם אם ניתן היה לפסוק אחרת" (ראו: רע"א 1589/06 עו"ד נאוי נ' חסין, פסקה ה' (2006)). המקרה הנדון אינו נמנה עם המקרים החריגים המצדיקים סטייה מן הכלל.

10. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית. בנסיבות העניין, משלא התבקשה תגובת המשיבה ובמידה רבה לפנים משורת הדין, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ה באדר התשע"ז (23.3.2017).

ש ו פ ט ת